

forlade det offentlige forsørgelsessystem og tage et almindeligt arbejde.

Udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, henvises til at modtage starthjælp. Kontanthjælpen reserveres personer, som har opholdt sig i Danmark i mindst 7 ud af de sidste 8 år. De personer, der fremover kommer til Danmark, vil være omfattet af de nye regler, og det gælder såvel udlændinge som danskere.

Jeg bliver bedt om at udbyde, hvorfor jeg ikke tror, at lovforslaget samlet set vil medføre væsentlige økonomiske og administrative merudgifter for kommunerne. Der henvises endvidere til, at flere høringsparter fastholder, at der vil blive rejst flere sager til behandling, og at der vil blive behov for flere bevillinger til dækning af behov, der ikke kan betales af familierne selv, hvis deres forsørgelse alene er starthjælpen.

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår spørgsmålet. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslaget samlet medfører en besparelse på over 1 mia. kr., når det er fuldt indfaset i 2010, så jeg mener at have gode holdepunkter for, hvorfor jeg ikke tror, at lovforslaget samlet set vil medføre væsentlige økonomiske merudgifter for kommunerne. Anden del af spørgsmålet sigter antagelig alene til hjælp i særlige tilfælde.

Generelt vil jeg advare imod, at størrelsen af den økonomiske compensation, som kommunerne skal have i forbindelse med et lovforslag, bliver genstand for faglig drøftelse i Folketinget, også selv om jeg godt kan forstå, at det enkelte folketingsmedlem med interesse for det kommunale område kan føle sig fristet til at drøfte det.

Men som det fremgår af lovforslaget – det er side 10 nederst – skal de økonomiske konsekvenser forhandles med de kommunale parter. Her foregår drøftelserne, der som oftest er meget tekniske, på embedsmandsplan, hvor Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune repræsenterer de kommunale parter. Der har været brevvekslet om spørgsmålet, og der har i dag kl. 13 været et såkaldt DUT-møde. Drøftelserne foregår som en klassisk forhandling, og der er ikke noget mærkeligt i, at parterne ikke på forhånd er enige.

Ministeriet kan imidlertid ikke ved udarbejdelsen af lovforslagets bemærkninger under afsnittet om økonomiske konsekvenser tage i betragtning, at beløbene skal forhandles med de kommunale parter, og f.eks. spille ud, så staten har noget at give af under forhandlingerne. En minister har, modsat de kommunale parter, pligt til sagligt og redeligt at oplyse Folketinget om de konsekvenser, et lovforslag har, så vidt det er

muligt, og det, vi angiver i lovforslaget, er vores bedste bud.

Enkeltydelserne hører under Integrationsministeriet og Socialministeriet, og det er disse ministerier, der har skønnet over de økonomiske og administrative konsekvenser. Disse skøn er regeringens bedste bud.

De fleste udgifter til enkeltydelser vil skulle ydes til udlændinge i de første 3 år, mens de hører under Integrationsministeriets område. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, refunderes kommunernes udgifter med 75 pct., og kommunerne kompenseres over en regulering af budgetgarantien.

De fleste udgifter til enkeltydelser vil skulle ydes til udlændinge i de første 3 år, mens de hører under Integrationsministeriets område. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kompenseres kommunerne over en regulering af budgetgarantien. Herefter må startudgifterne til tilværelsen her i landet anses for at være afholdt.

Det er ikke hensigten, at den lavere skattepligtige starthjælp skal suppleres med et højere antal skattefri enkeltydelser, end man kan få i dag. Regeringen forudsætter, at personer på starthjælp indretter sig, så de udgifter, de påtager sig, står i rimeligt forhold til den ydelse, de vil være berettigede til.

Enkeltydelserne beror på et konkret individuelt skøn i hvert enkelt tilfælde, det kan typisk være udgifter i forbindelse med brand, oversvømmelse, tyveri m.v., som ikke dækkes på anden måde.

Hvis der skønnes behov for f.eks. en omfattende og dyr tandbehandling, skal kommunen vurdere, om den absolut skal foretages på et tidspunkt, hvor ansøgeren ikke selv har mulighed for at betale udgiften, og om en sådan udgift normalt kan afholdes af en almindelig lønindtægt. Sådan er reglerne i dag, og sådan vil de også være for modtagere af starthjælp, så der er altså ikke tale om noget tagselvord.

Jeg mener ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, at jeg skal redegøre for, hvad der var galt med introduktionsydelsen i sin tid.

De lavere ydelser, som regeringen nu foreslår, skal ses i sammenhæng med regeringens handlingsplan om at få flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse. Jeg kan i den forbindelse nævne udspillet »På vej mod en ny integrationspolitik«, der blev præsenteret den 5. marts 2002, og oplægget »Flere i arbejde«, som forventes i september.

Og igen: Integration i det danske samfund sker bedst via en arbejdstilknytning, og udlændinge,